

РЕШЕНИЕ

№ 4686

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4239** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] , с ЕИК[ЕИК] , представлявано от Г. Б. срещу Решение от 25.03.2021г , постановено по н.а.х.д. № 250 / 2020 г. на Софийски Районен Съд /СРС/, НО, 93 –ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 29-0000845/17.12.2020 г., издадено от главен директор на ГД "Инспекция по труда", с което на [фирма] за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ размера на наложеното адм.наказание- имуществена санкция от 2500 лв. е намалена на 1500лв.

Нарушението е констатирано при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 09.11.2020 г. в обект фризьорски салон на [улица] , стопанисван от санкционирания търговец. На място било установено лицето Н. А. Г. с ЕГН [ЕГН] , който полагал труд без да е сключил трудов договор с [фирма] , като по този начин търговецът е осъществил състава на нарушение по чл.62 ал.3 от КТ.

С касационната жалба се моли въззивното решение да бъде отменено поради нарушение на материалния закон и нарушения на административно производствените правила, по аргументи подробно изложени в жалбата .

В съдебно заседание касатора не се представлява и не излага становище по същество на спора.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ С. чрез юриск.Т. иска отхвърляне на касационната жалба .

Представителят на Софийска Градска Прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал. 1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

При анализ и преценка на събрания в хода на административно наказателното производство и в хода на съдебното следствие пред въззивния съд доказателствен материал, настоящата съдебна инстанция намира, че въззивният съд е приел за установена фактическа обстановка, която настоящия съдебен състав счита за правилна и същата следва да бъде споделена. Касаторът не отрича констатираната липса на трудов договор, но твърди че такъв не било необходимо да се сключва, тъй като Н. Г. бил обучаващ се и реално не изпълнявал трудови функции към момента на проверката. Доказателства в тази посока не бяха представени и съдът намира твърдението като защитна позиция на касатора.

Правилно съдът е констатирал липса на съществени процесуални нарушения, както и че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица, съдържат необходимите реквизити и са издадени в предвидената от закона форма. Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на търговеца е субсумирано под нормата на чл. 63, ал. 2, във вр. с ал. 1 от КТ.

Нарушението е формално и е довършено с допускането до работа от работодателя на работник или служител, преди да са му предоставени изискуемите по чл. 63, ал. 1 от КТ документи.

Под допускане до работа следва да се разбира начало на престирането на труд от работника или служителя със съгласието на работодателя.

Жалбоподателят има качеството "работодател", доколкото самостоятелно е наел работник по трудово правоотношение, като в момента на проверката от инспекторите на 09.11.2020 г. Г. е полагал труд в обекта, без работодателя да му е предоставил копие от уведомление до ТД на НАП за сключения с нея трудов договор и копие от самия договор.

Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв.

, като е намалил до минималния размер наложената с Наказателно постановление № 29-0000845/17.12.2020г имуществена санкция от 2000лв
Водим от горното и на основание чл. 221 ал. 1 и ал. 2 от АПК Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 25.03.2021г , постановено по н.а.х.д. № 250 / 2020 г. на Софийски Районен Съд /СРС/, НО, 93 –ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 29-0000845/17.12.2020 г., издадено от главен директор на ГД "Инспекция по труда".

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: